

Kuin sävel oisi hän

Yö

Kun mä kuulen taas sen tutun sävelen
Jota joskus itsekseni hyrdilen
Se mieleen taas sen saa
Se mulle muistuttaa
Kuinka häntä kaipaankaan

Mä kädennyin pois ja niin
Jo kaartoi kauaksi tie
Mut sävelmäni
Mä säilytin
Ja sitä hellin niin kuin sävel oisi hän

Kauas mut luotasi vie
Vaik pauhu sen
On melkoinen
Voin sävelmäni mä kuulla tän
Sydämes sen säilytin
Niin kuin sävel oisi hän

Kuinka maassa saattaa sielu ollakaan
Kuin ois graniittinen paasi painonaan
Mä pelkään muistoa
Ja pelkään unohtaa
Kuinka häntä kaipaankaan

Mä kädennyin pois ja niin
Jo kaartoi kauaksi tie
Mut sävelmäni
Mä säilytin
Ja sitä hellin niin kuin sävel oisi hän

Kauas mut luotasi vie
Vaik pauhu sen
On melkoinen
Voin sävelmäni mä kuulla tän
Sydämes sen säilytin
Niin kuin sävel oisi hän

Voin sävelmäni mä kuulla tän
Sydämes sen säilytin
Niin kuin sävel oisi hän